

gen kommer og tager os, er der Ingen, der vil hjælpe os. Det er den første Sætning. Den anden Sætning er den, at der er Ingen, der bryder sig om, der har Interesse ved at tage os, førend Kjøbenhavn bliver befæstet. Naar Kjøbenhavn bliver befæstet, have vi det interessante Punkt, og saa vil Fjenden komme. Kjøbenhavns Befæstning drager altsaa ligefrem Fjenden til Danmark. Jeg har før modbevist denne Paastand, og jeg skal ikke blive træet af at tage fat paa den, hver Gang den bliver fremfat. Jeg akcepterer alle de tre Paastande, eller rettere, de to første ganske villig. Hvad er saa Følgen deraf? Det er, at en Stormagt ganske simpelt siger: Vi kunne rolig tage det ubefæstede Danmark; Kjøbenhavn er ikke befæstet; ingen Stormagt bryder sig om os, og saa blive vi tagne. Paa den anden Side ligger der i det andet Punkt tydelig nok fremfat, at i det Dieblif, der kommer Befæstning, bliver Landet interessant. Det første, Stormagten altsaa gjorde var, at tage Landet, og Ingen modsatte sig det. Det Andet bliver at tilvejebringe Fæstningen; det er da nutigt, at Stormagten faar Lov til at beholde Landet som et fait accompli. Og saa have vi ophørt at være Danske. Det er imidlertid ogsaa muligt, at Stormagten ikke faar Lov til at beholde Landet, saa begynde de fremmede Magter at rives om os, og vi have ikke Andet at gjøre end at se til. Men hvis det er saa, at Danmark er uinteressant, naar det ikke er befæstet, og interessant, naar det bliver befæstet, er det det stærkeste Argument, der kan fremføres for, at vi maa befæste: thi hvorledes er Stillingen saa? Saa begynde vi at være interessante og kunne selv tage Haand i Hante med. Det, at vi ere interessante, betyder, at flere Magter ere interesserede i, hvem dette Land skal tilhøre, og vi kunne da vente Hjælp af den ene eller den anden Magt. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) bemærkede ligeledes, at en Operationsbasis maa være befæstet. Den høitærede Krigsminister har allerede gjort opmærksom paa, at det ikke er Tilfældet. Naar man er overlegen til Søs, kan man meget vel benytte et Land, hvor der ingen Fæstning er, som Basis, men klart er det i hvert Fald, at det bliver vanskeligere mod dets Villie at benytte et Land, hvor der er Fæstninger, som Basis, hvor man altsaa først skal angribe, erobre denne Fæstning, hvad der kræver Tid; thi hvad betyder Basis? Det betyder Grund, og vi veed jo Alle, at det er langt lettere at bygge paa en ren Grund, end det er først at skulle rydde Grunden og saa at bygge op paa Ny. — Det ærede Medlem fra Langeland

(Brandes) antydede, at de militære Medlemmer her i Thinget fandt det stemmende med deres Selvstændighed at følge Ministeriet i Lykt og Lyndt. Det er Noget, det ærede Medlem ikke ganske veed. Hvis han havde lagt Mærke til en saadan ubetydelig Omstændighed, vil han have set, at der har været en Afstemning, hvor det ærede Medlem fra Langeland reiste sig den ene Gang og jeg den anden. Den Gang det ærede Medlem reiste sig, var det for at stemme for et af Regjeringens militære Forslag, da jeg reiste mig, var det for at stemme imod det, — det var Forslaget om Alsørød —, det ærede Medlem vil altsaa se, at det skaar ikke altid til. Hvis det ærede Medlem ønsker at sætte min Selvstændighed yderligere paa Prøve, kan han forsøge det ved f. Ex. at gaa ind paa Kjøbenhavns Landbefæstning, og foreslaa at nægte en af de ganske vist ondfelige, men dog ikke absolut paatrængende nødvendige Foranstaltninger, Flytning af enkelte militære Etablissementer, eller Omlægning af Ovelsespladser, saa kunde det jo ogsaa være, at jeg vilde komme til at stemme imod et af Regjeringens Forslag, men at forlange, at jeg skal vise min Selvstændighed ved at stemme imod Regjeringen, naar Regjeringen efter min Mening gjør noget, i Et og Alt Forsvarligt og Rigtigt, er dog virkeligt at drive Fordringen for vidt. — Det ærede Medlem havde Meget imod min historiske Anekdote, som han kaldte det, om Havre og Rouen. Det ærede Medlem sagde: Ja, det er saa meget rimeligt, at Preussierne ikke kom til Havre, thi de vilde slet ikke til Havre, de vilde til Paris. Det havde været godt Latin, hvis det, jeg havde sagt, var, at Tyskerne kom ikke til Havre, men til Paris, men jeg talte om Havre og Rouen, det var den lille By, som det ærede Medlem lod uden Omtale. Sagen var den, at Tyskerne skulde til Paris, men skulde hverken til Havre eller Rouen, ingen af dem laa paa deres Vej, thi de ligger langt vest for Paris, men ikke desto mindre kom de til Rouen og ikke Havre, og en af Grundene var ganske vist den, at Rouen var en aldeles ubefæstet By, medens Havre var en befæstet By. Jeg tillod mig at læse Instruxen op og at gjøre opmærksom paa, at det ligefrem havde været paatænkt at tage Havre ved et coup de main, men at dette coup de main ikke blev udført, at Byen ikke blev angreben, fordi det maatte blive et tidsspildende Foretagende, og det vilde man ikke indlade sig paa. Jeg kan altsaa ikke se det Slaende i Modbemærkningen. Jeg skal endelig gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man har tillagt